

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca sa domáha neplatnosti rozhodnutia Komisie K(2006) 5700, konečné znenie, z 29. novembra 2006 vo veci COMP/F/38.638 – Butadiénový kaučuk a emulzia styrén-butadiénového kaučuku, ktorým Komisia rozhodla o tom, že žalobca spoločne s ďalšími podnikmi porušil článok 81 ES a článok 53 Dohody o Európskom hospodárskom priestore určením cenových cieľov pre tovary, rozdelením zákazníkov dohodami o neútočení a výmenou obchodných informácií týkajúcich sa cien, konkurentov a zákazníkov.

Žalobca na podporu svojej žaloby uvádza, že Komisia:

- sa dopustila nesprávneho posúdenia tým, že odmietla dôkaz, že vlastnícke právo žalobcu ku všetkým akciám spoločnosti Kaučuk bolo čisto finančnej povahy alebo alternatívne sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že odmietla dôkaz preukazujúci, že spoločnosť Kaučuk vykonávala na trhu činnosť ako autonómny subjekt bez akéhokoľvek zásahu žalobcu do predajnej a marketingovej politiky spoločnosti Kaučuk týkajúcej sa emulzie styrén-butadiénového kaučuku, a
- sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že dvakrát pričítala rovnaké správanie rozdielnym subjektom, a to spoločnosti Kaučuk a žalobcovi ako akcionárovi spoločnosti Kaučuk.

Zostávajúca časť žalobných dôvodov a hlavných tvrdení, na ktoré poukazuje žalobca, je rovnaká alebo podobná tej, ktorá sa týka veci T-44/07, *Kaučuk/Komisia*.

Žaloba podaná 21. februára 2007 – ratiopharm/ÚHVT (BioGeneriX)

(Vec T-47/07)

(2007/C 82/104)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: ratiopharm GmbH (Ulm, Nemecko) (v zastúpení: S. Völker, splnomocnený zástupca)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu z 20. decembra 2006 vo veci odvolania R 1047/2004-4 týkajúceho sa prihlášky ochrannej známky Spoločenstva č. 001701762,
- zaviazať Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovaná ochranná známka: slovná ochranná známka „BioGeneriX“ pre výrobky a služby zaradené do tried 5, 35, 40 a 42 (prihláška č. 1 701 762).

Rozhodnutie prieskumového pracovníka: zamietnutie prihlášky.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby: porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia (ES) č. 40/94⁽¹⁾, pretože prihlasovaná ochranná známka má požadovanú minimálnu mieru rozlišovacej spôsobilosti a v žiadnom prípade neexistuje potreba ponechať ju voľnú.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1, Mím. vyd. 17/001, s. 146).

Žaloba podaná 21. februára 2007 – ratiopharm/ÚHVT (BioGeneriX)

(Vec T-48/07)

(2007/C 82/105)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: ratiopharm GmbH (Ulm, Nemecko) (v zastúpení: S. Völker, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu z 20. decembra 2006 vo veci odvolania R 1048/2004-4 týkajúceho sa prihlášky ochrannej známky Spoločenstva č. 002603124,
- zaviazať Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovaná ochranná známka: slovná ochranná známka „BioGeneriX“ pre výrobky zaradené do tried 1 a 5 (prihláška č. 2 603 124).

Rozhodnutie prieskumového pracovníka: čiastočné zamietnutie prihlášky.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby: porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia (ES) č. 40/94⁽¹⁾, pretože prihlasovaná ochranná známka má požadovanú minimálnu mieru rozlišovacej spôsobilosti a v žiadnom prípade neexistuje potreba ponechať ju voľnú.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrane známke Spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1, Mím. vyd. 17/001, s. 146).

Žaloba podaná 14. februára 2007 – Movimondo Onlus/ Komisia

(Vec T-52/07)

(2007/C 82/106)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: Movimondo Onlus (Rím, Taliansko) (v zastúpení: P. Vitali, G. Verusio, profesor G. M. Roberti, A. Franchi, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- zrušiť napadnuté rozhodnutie,
- subsidiárne, určiť na základe článku 241 ES nezákonné a neuplatniteľné články 133 a 175 nariadenia Komisie č. 2342/2002 z 23. decembra 2002,
- zaviazat Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

1. Asociácia Movimondo ONLUS – nevládna organizácia medzinárodnej spolupráce a solidarity – touto žalobou navrhuje v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES zrušenie

rozhodnutia Komisie K (2006) 5802, konečné znenie, z 1. decembra 2006, ktorým sa uložila správna sankcia nevládnej organizácii (NO) MOVIMONDO za závažné porušenie profesijnej etiky a závažné neplnenie zmluvných záväzkov.

2. V tejto súvislosti treba spresniť, že zmluvné vzťahy s Komisiou týkajúce sa humanitárnej pomoci a prispievania k spolupráci a rozvoju sú upravené zmluvami nazvanými *Grant Agreements* v rámci rámcových dohôd o partnerstve (*Framework Partnership Agreement*; ďalej len „FPA“) a všeobecnými zmluvnými podmienkami. Osobitne FPA ECHO, ktoré súvisia s okolnosťami, vo vzťahu ku ktorým sa Komisia zamerala na uloženie napadnutej sankcie, sú:

— FPA č. 3-134 podpísaná 6. novembra 2003,

— FPA č. CCP 99/0119 z 26. februára 1999

3. Movimondo uvádza na podporu svojho návrhu na zrušenie rozhodnutia z 1. decembra 2006 päť dôvodov.

Žalobca vo svojom prvom dôvode uvádza porušenie práva vo vzťahu k článkom 93, 96 a 114 nariadenia Rady č. 1605/2002 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev, a uvádza námietku nezákonnosti článkov 133 a 175 nariadenia Komisie č. 2342/2002, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá na vykonávanie nariadenia Rady č. 1605/2002 z dôvodu porušenia článku 183 nariadenia Rady č. 2988/1995 z 18. decembra 1995.

V druhom dôvode žalobca namieta nesprávne a neúplné posúdenie Komisiou uvádzaných skutočností a neexistenciu konečných údajov, na ktorých sa zakladá rozhodnutie o sankcii.

V treťom dôvode žalobca namieta porušenie všeobecnej zásady práva na obranu.

V štvrtom dôvode žalobca uvádza nesprávne posúdenie skutočností, na základe ktorých sa uložila sankcia, z dôvodu neexistencie vytýkaných okolností. Zároveň uvádza porušenie zásady proporcionality a nedostatočné odôvodnenie vo vzťahu k „efektívnemu, primeranému a odradzujúcemu“ účinku sankcií uvedenému v článku 114 rozpočtového nariadenia č. 1605/2002.

Na záver v piatom dôvode žalobca po prvé uvádza neurčenie projektov, z ktorých vychádzalo napadnuté rozhodnutie, a premlčanie lehôt. Zároveň namieta neexistenciu aktu Spoločenstva, ktorý upravuje sankciu, a porušenie článku 2 ods. 2 a článku 3 ods. 1 nariadenia Rady č. 2988/1995 z 18. decembra 1995. Po druhé namieta porušenie článkov 175 a 133 nariadenia Komisie č. 2342/2002.